

In oktober 1974 werd door oud-trainer v. d. Gevel bij de KNVB een arbitragezaak aangevraagd i.v.m. een geschil tussen hem en het bestuur van AFC'34. In februari 1976 (16 maanden later) laat de Arbitragecommissie van de KNVB weten dat AFC'34 in het gelijk gesteld wordt. Dhr. v. d. Gevel wordt veroordeeld tot het betalen van de kosten van het geding. AFC'34 komt "als grote overwinnaar uit de bus". Voor een der penningmeesters is dit reden om tijdens de bestuursvergadering van 2 februari 1976 alle aanwezigen een consumptie aan te bieden. Toch zou een en ander nog een staartje krijgen. In april staat het volgende in de notulen: "Onze secretaris heeft een deurwaarder aan de deur gehad i.v.m. de zaak v. d. Gevel contra AFC'34." Het bestuur vraagt vervolgens bijstand aan de KNVB. In mei blijkt dat de bond deze bijstand niet kan verlenen. Daar de tegenpartij naar de burgerrechter is gestapt, adviseert men de club een advocaat in de arm te nemen. Het bestuur volgt dit advies op en legt de zaak in handen van advocaat Leesberg. Eind '76 is deze vervelende zaak nog niet afgerond.

In het clubblad staan in '76 wekelijks ingezonden stukken van een tweetal jonge mannen dat zichzelf ook wel "Het Fameuze Duo" noemt. Zo af en toe noemen de heren ook wel eens hun eigen namen. Het blijkt dan te gaan om Sjaak Blaauw en Michel Fernée. Hieronder volgt een tweetal voorbeelden van hun humoristische teksten.

"In memoriam

In de nacht van 20 op 21 december vorig jaar is plotseling van mij heengegaan m'n teerbeminde fiets. Liefde en leed heb ik met hem gedeeld. Ik heb hem niet altijd even netjes behandeld. Zijn kuisheidsgordel (slot) deed ik hem nooit om. Soms gooide ik mijn trouwe tweetrapper, in een vlaag van verstandsvbijstering tegen een boom. Hij keek mij er met zijn 6-volts lampje nooit lelijk op aan. Mijn achterwerk werd door zijn zadel behandeld als ware het een Zwitsal-zalfje. Nooit ging hij weg tot op die bewuste avond.

Ik had net een Duitse biefstuk besteld en al vast wat uitjes voor jou achterovergedrukt, toen ik wat gestommel bij het raam hoorde. Ik vloog naar de deur en zag nog net een barbaar op jouw zadel springen en richting het centrum vertrekken. Sindsdien ontbreekt elk spoor. Beste makker, je hoeft echt niet terug te komen, maar als je nog leeft, laat wat van je horen; bel desnoods, want ik ben toch zo ongerust.

Hoopvol kijk ik uit naar de dag, dat ik jou weer aan mijn borst kan drukken.

Je Wimmie"

(Waarschijnlijk is dit stukje toch ook wel enigszins gebaseerd op een waar gebeurd feit. Later in het jaar staan er immers ook nog stukjes van C. van Kessel en Joop Vreeker in het clubblad, waarin beiden te kennen geven dat hun fietsen bij AFC gestolen zijn, en dat zij ze graag zouden terug zien.)

Hieronder een tweede stukje van "Het Fameuze Duo".

Lieve Loek,

Hallo Loekie, hoe gaat het ermee, we missen je erg hoor nu je al 3 weken weg bent. Hoe is het in het leger? Krijg je wel genoeg te eten, schat? Doe de commandant de groeten van mij. Doe maar niet zo brutaal tegen hem, zoals Ton dat altijd deed. Arme stakker, waarom moesten ze nu juist jou nemen om de wacht te houden, jij bent daar toch veel te teder gebouwd voor. Je hebt toch zeker wel je wollen borstrok aangetrokken, hè? Anders vat je kou, jongen. Gossie, wat stom hè, dat jij op oefening moest en onder palen door moest lopen en over die hele hoge hekken moest klimmen.

Is die blauwe plek al weg, anders moet je een rauwe aardappel nemen, die in de azijn dopen en dan op de plek leggen. Dan is je blauwe plek zo vertrokken, hoor. Je hebt het niet getroffen met je kamergenoten; wat vloeken die, zeg. Nou, trek je er maar niets van aan, hoor jongen en doe hen vooral niet na. Van de week stond er nog een heel stuk van buurman Ooms in de krant met een foto van buurman en buurvrouw erbij. Wat was het toch fijn altijd aan de Rekerdijk. Wat is dat toch naar hè, dat je 's nachts om je moeder roept, nou trek je er maar niets van aan hoor, wat al die andere jongens dan zeggen. Roep jij maar gewoon om je moesje, hoor. Nou Loekie, de piepers moeten afegoten worden en paps wil eten. Nou jongens, hou je taai en doe vooral voorzichtig, hè. Nou, tot ziens hoor. Daaaaaaaag.

" Mamma "

Niet iedereen is gecharmeerd van de teksten van het duo. Dit blijkt uit een ingezonden stuk van Janny de Laet. Zij schrijft het volgende: "Al sinds weken, wat zeg ik, maanden erger ik me wild aan bepaalde artikelen geschreven door "Het Fameuze Duo". Ik vind het zo'n geleuter dat ik werkelijk niet begrijp, dat zo iets voor onze AFC-ers werkelijk van belang is."

In januari '76 lezen we in het clubblad dat de westelijke randweg van Alkmaar gereed is gekomen. Jeugdleden, die op de fiets naar het complex aan de Robonsbosweg komen, worden geadviseerd voortaan door het nieuwe tunneltje nabij de Vrijheidskerk aan de Hoeverweg naar het complex te rijden. "Als je dit tunneltje uitkomt, rij je recht op de ingang van het AFC-complex af."

In maart overlijdt Alex Souverein, die zich als terreinknecht jarenlang heeft ingezet voor AFC. Hij laat, als de grote hulp van W. Bakker, een enorme leegte achter. "Een goudgerande AFC'er is van ons heengegaan". In het voorjaar blijven er op het terrein vele klusjes liggen. Dit komt mede doordat een andere bekende AFC'er, die veel onderhoudswerkzaamheden verricht op het complex, de heer Stuifbergen, ook wel "Stuif" genoemd, in het ziekenhuis belandt "met een factuur, hem bezorgd door een onvoorzichtige automobilist".

Op 1 mei 1976 ("Nou, eindelijk is het dan zover!") is de première van het Hoef-Inn Kabaret. De eerste show krijgt de toepasselijke naam "In den beginne". De toegang is gratis (bejaarden half geld). In het clubblad lezen we later de volgende recensie: "Hulde voor de prestaties van ons Hoef-Inn Kabaret. Dames en Heren, hetgeen u voor de eerste maal op de planken bracht, grenst bijna aan het ongelofelijke, zo zelfs dat het moeilijk zal vallen een volgende keer nog beter voor de dag te komen. Het was grandioos. AFC is er als vereniging veel rijker van geworden."

Op 6 juni wordt opnieuw de sluitingsdag georganiseerd. Om 10 uur wordt begonnen met een Heilige Mis. De voorganger is pater de Lange. Na de mis is er een gezamenlijke broodmaaltijd. Daarna vangen voor jong en oud de "Spelen" aan. "Absoluut hoogtepunt is het droppen van 6 parachutisten van het Heineken parateam." De dag wordt afgesloten met "de oergezellige sluitingsavond met levende muziek".

De grootste happening van het jaar 1976 is ongetwijfeld de reis naar Massapequa in Amerika. Maandenlang is er een speciale commissie bezig geweest met de voorbereidingen van deze reis, die een vervolg is op de uitwisseling die in '75 plaatsvond. Maar liefst 115 AFC'ers hebben zich ingeschreven voor de trip naar Amerika. Op 1 juli reist men via Luxemburg en Reykjavik af naar New York.

In "the States" vindt men onderdak bij Amerikaanse families. Daardoor kan de prijs relatief laag blijven. Uiteindelijk betalen de deelnemers f850,- voor een geheel verzorgde vakantie van twee weken. Op het programma staan o.a. een bezoek aan het Yankee Stadion met een wedstrijd van het team Cosmos, waar dan één van 's werelds beste voetballers, Pelé, speelt, een bezoek aan Sailing New York, een bezoek aan een maritieme academie, voetbalwedstrijden, onderlinge softbalwedstrijden van de ouders, square dansen, een boottocht en een rondrit.

Feest tijdens raadsvergadering in Massapequa Amerikaanse vlag van Witte Huis gehaald voor AFC '34

ALKMAAR/NEW YORK — De ontvangst van de Alkmaarse voetbalkaravaan van AFC '34 in het stadhuis van Massapequa op Long Island, is een onvergetelijke gebeurtenis geworden. Om acht uur was de delegatie uitgenodigd om een korte officiële raadsvergadering bij te wonen, die begon met een gebed en een groet aan de vlag. De burgemeester van Massapequa, Bob Thompson, heette de vertegenwoordigers van AFC hartelijk welkom en dankte Alkmaar alsnog voor de ontvangst van zijn plaatsgenoten het vorig jaar.

Hij stelde het op prijs te kunnen medelen, dat er gedurende de eerste 1½ week alleen waarderende woorden aan het adres van de Alkmaarders waren gehoord. Hij wenste de Alkmaarders verder nog een prettig verblijf toe in zijn stad, nadat hij nog eens duidelijk had gemaakt, hoe fantastisch hij het vond dat er op zo'n grote afstand zo'n goed contact bestaat.

Hierna werd in een half uur (een voorbeeld voor de Alkmaarse gemeenteraad) de gehele raadsvergadering afgewerkt. De delegatie werd in een speciale ontvangstaal waar heel decoratief een Hollandse molen de tafel met snacks versierde ontvangen.

Namens de gemeente Alkmaar bood AFC-voorzitter Bart de Lange, die even was komen overvliegen, de burgemeester van Massapequa hte wapen van Alkmaar aan, alsmede een vaantje van de gemeente. Vervolgens wer-

den er diverse geschenken uitgewisseld.

Ongetwijfeld een hoogtepunt van de

gehele uitwisseling was het aanbieden van de Amerikaanse vlag die één dag boven het Witte Huis in Washington D.C. had gehangen. Hier was een officiële verklaring van echtheid van het Capitool bijgevoegd. Zon vlag wordt slechts sporadisch uitgegeven.

In het bijzijn van de hele gemeenteraad, inclusief de echtgenotes, werd vervolgens in een ongedwongen sfeer een party gegeven.

● RONALD DIJKERS

Van links naar rechts: Kamphaus, VZ organisatie, Phil Healy, New York State Assemblyman, Bob Thompson, burgemeester, Bart de Lange, voorzitter AFC, Jim Kiernan, Massapequa-bestuurslid, Cor Dijkers, secretaris AFC.

Hierboven zien we het toegangkaartje tot het Yankee Stadion. Hieronder een foto van een aantal deelnemers van de trip voorafgaand aan een wedstrijd in het Yankee Stadion. Tussen hen in zien we tevens voetballende Pelé.

Bovenste rij v.l.n.r.: Gerard Essing, Marc van Kleef, Peter Nijman, Wilfred Vink, achter Wilfred staat begeleider Jan Nieuwenhuizen, Joris Jan de Vries, Hans van Buël, Rob Oud, Jeroen Wassenaar, Ruud Molenaar, Gerwin Ketelaar, en Matthieu van Westerop.

Knielend op de onderste rij: Roy Vermeulen.

Te laat voor de foto waren Jan Wit en Ralph de Lange.

Hier hebben zij waarschijnlijk nog steeds spijt van.

In de clubbladen van augustus kunnen we lezen hoe onvergetelijk de reis voor de deelnemers is geweest. Ome Jan Molenkamp schrijft bijvoorbeeld: "Nooit zal ik deze trip vergeten. Het was in één woord geweldig. Wie had nou ooit kunnen dromen, dat je (Jan is dan 70 jaar, GK) nog eens naar Amerika zou gaan. Maar dankzij de commissie en de anderen, die direct of indirect hun steentje hebben bijgedragen, is het een onvergetelijke vakantie geworden." Joris Jan de Vries schrijft o.a.: "..... de wereldberoemde Pelé, met wie we op de foto zijn geweest. Dit was een van de mooiste momenten van onze vakantie."

Wordt er dan ook nog gevoetbald in '76? Wel zeker. AFC heeft in het seizoen '75-'76 een groot aantal teams dat meedoet aan diverse competities. Er zijn 9 zondag seniorenteams, 3 zaterdag seniorenteams, 5 junioren A-, 5 junioren B- en 5 junioren C-teams, 2 dameselftallen, 1 meisjeselftal, 5 zaalvoetbalteams bij de heren en 2 bij de dames, en tenslotte nog 5 pupillen A-teams, 2 pupillen B- en 2 pupillen C-teams.

De prestaties van deze teams zijn al met al niet geweldig. Alleen het derde zondagelftal behaalt het kampioenschap. In het jaarverslag van secretaris Dijkers lezen we dat het 1^e onder de bezielende leiding van de heer Steur lang kanshebber was voor de bovenste plaats, maar dat een kleine inzinking in het voorjaar hen juist de boot deed missen. Dijkers roept de leden op "om het komende seizoen als een man achter trainer Steur en de mannen van 1^e te gaan staan. Wij hebben waarachtig weer zin in een kampioensfuif. Of niet soms?"

Ook bij de zaalvoetbalafdeling zijn de resultaten niet best. "Diverse herenteams degradeerden en vooral de degradatie uit de hoofdklasse van het 1^e is een teleurstelling. Maar wat wil je, als de betere spelers liever zaalvoetbal spelen bij een of andere "bar" waar zij vele voordelen genieten. Over amateurisme gesproken!"

Beide damesteams doen het wel vrij goed, maar worden net niet kampioen. In de notulen van de bestuursvergadering van 6 december '76 lezen we ook het volgende over de dames: "A. van Rhoo is aan het passen en meten geweest en moet constateren dat de broekjes van de dames te klein zijn." Ondanks de te kleine broekjes worden 4 AFC-dames uitverkozen om mee te doen aan wedstrijden van het Noord-Hollands dameselftal.

De club verzamelt nog steeds oud papier. Ondanks de tomeloze inzet van mensen als Dolf Buter, Dick Groefsema en vooral Jac. Smit, lopen de opbrengsten van het oud papier behoorlijk terug. Dit komt met name door de steeds lager wordende papierprijzen. "Jarenlang hebben we de kosten voor de kampen en wat al niet kunnen financieren uit deze aktie. Maar zoals het nu gaat, kunnen we dit niet blijven volhouden,"

Ten aanzien van de accommodatie wordt wederom een aantal zaken verbeterd. "Achter het hoofdveld komt een half verhard en een grastrainingsveld, zodat wij altijd kunnen doortrainen. Het huidige D-veld en het trainingsveld worden dan van drainage voorzien en als 4^e en 5^e veld in gebruik genomen." Daarnaast wordt een hekwerk geplaatst rondom het B- en C-veld, en is men bezig met dug-outs bij het hoofdveld.

Financieel gezien gaat het goed met de club. Het totaal van de uitgaven is ruim f 75.000,-. Bij de uitgaven zijn de grootste posten de trainingskosten (f 14.000,-), KNVB-kosten (f 11.000,-), de AFC'er (f 10.000,-), terreinhuur (f 7.000,-) en toernooikosten, reiskosten en materialen (allen ca. f 6.000,-). Daartegenover staan ook ruim f 75.000,- aan inkomsten. De belangrijkste bronnen van inkomsten zijn de contributiegelden (f 43.000,-), de toto- en lottogelden (f 10.000,-), de Hoef-Inn (f 10.000,-), entreegelden (f 4.000,-) en reclameborden (f 3.000,-). Ondanks de goede financiële situatie worden de contributiebedragen verhoogd. De nieuwe bedragen zijn: senioren f 96,-, junioren A en dames f 84,-, junioren B en C en meisjes f 66,-, pupillen f 54,- en niet-spelende leden f 48,-.

Op de agenda van de jaarvergadering van 16 augustus staat nog een interessant agendapunt, namelijk de bespreking van een eventuele wijziging van het clubtenu. Het bestuur stelt het oude clubtenu ter discussie en meldt de plannen om in eerste instantie de selectieteams te voorzien van een nieuwe outfit, en dit later door te trekken naar de overige teams. Bij een eventueel nieuw tenue wil men wel de blauw/gele clubkleuren handhaven. Voorstanders van de nieuwe tenues blijken met name de sponsors te zijn. Tijdens de jaarvergadering blijken er echter ook nogal wat tegenstanders van het plan te zijn. Eerst vraagt M. Fernée zich af: "Is dit geen modegril?" Ook secretaris Dijkers is tegen: "Het is een 40-jarige traditie die men niet zo maar overboord gooit. (Applaus!)" S. de Groot vraagt zich het volgende af: "Waarom sommige elftallen gratis en de rest betalen?" Na de discussie vindt uiteindelijk een stemming plaats. "Bij hand opsteken worden 34 handen geteld die ervoor zijn, waarbij meteen werd gezegd dat het grootste deel der vergadering voor was. Secr. merkt op dat 68 mensen ter vergadering zijn, zodat de stemmen staken. Voorz: Nee, want bij de overigen zijn er die zich van stemming onthouden. We zullen het maar eens een jaartje aanzien."

Tenslotte nog een opmerking van de heer Dijkers, gemaakt tijdens de rondvraag van bovengenoemde jaarvergadering: "Wij hebben het over modegrillen gehad met de tenues. Het is zeker ook een modegril om afkortingen te pas en te onpas te gebruiken. Wij hadden al een K.A.K. (KlubAvondKommissie) en hebben voor de zaterdagkommissie de Z.A.K. gekregen. Heren, bedenk eens iets anders. Voor mij hoeft dit niet."